

# РЕШЕНИЕ

№ 7700

гр. София, 14.12.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,**  
в публично заседание на 22.11.2022 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Елка Атанасова**

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **6308** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 83, ал.6 и чл.87 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/.

Образувано е по жалба на Г. И. П. от [населено място], срещу Заповед № 3384з-384/08.06.2022г. на началника на 09 РУ-СДВР, с която му е отказано продължаване на срока на валидност на издаденото разрешение за носене, съхранение и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие, посочено в заповедта - късоцевно огнестрелно оръжие – пистолет марка „М.“, кал.9х18, с фабр. № ВD 381710.

В жалбата се твърди, че издаденият отказ е незаконосъобразен, тъй като в заявлението си жалбоподателят е обосновал посочената в закона необходимост от притежаването на огнестрелно оръжие, а именно – охраната на личната неприкосновеност и имущество. Поддържа се, че в оспорения отказ ответникът по никакъв начин не излага мотиви, които опровергават твърдението на жалбоподателя, а в акта си е бил длъжен да изложи мотиви, обосноваващи отказа. Поддържа се, че фактическата бостановка, при която е издадено разрешението за съхранение, носене и употреба на оръжието и тази, при която е постановен оспорения в настоящето производство отказ за продължаване на срока на валидност на разрешението, е една и съща. Искане се отменя на Заповед № 3384з-384/08.06.2022г. на началника на 09 РУ-СДВР.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява. Представя писмено становище, в което не се противопоставя на разглеждане на делото в негово

отсъствие, моли да се заличи допуснатия до разпит, по негово искане, свидетел при режим на довеждане, както и изрично заявява, че не желае събирането на други доказателства. Развива доводи относно незаконосъобразността на заповедта, допълващи тези в жалбата.

Ответната страна – Началник 09-РУ-СДВР, редовно призован, се представлява от юрисконсул Б., който моли за оставяне на жалбата без уважение, като неоснователна и недоказана. Поддържа, че преценката за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие е въпрос на оперативна самостоятелност на органа, която се взема след обсъждане на фактическите обстоятелства по конкретния случай, законосъобразността и целесъобразността на издадения индивидуален административен акт. Твърди, че в конкретния случай отказът е надлежно мотивиран, като на жалбоподателя е предоставена съответната възможност да участва в административното производство и да упражни правото си на защита. В подкрепа на становището си представя подробни писмени бележки. Претендира юрисконсулско възнаграждение.

Административен съд–София-град, като прецени доказателствата по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено от фактическа страна следното: Жалбоподателят Г. И. П. притежава разрешение № 20170295648/19.05.2017г., издадено от 09 РУ – СДВР за носене на огнестрелно оръжие - пистолет марка „М.“, кал.9х18, с фабр. № ВД 381710. Съгласно удостоверение за техническа годност на оръжие от 05.04.2022г. посоченият пистолет марка „М.“, кал.9х18, с фабр. № ВД 381710 е преминал преглед за техническа изправност, безопасност и годност за самоотбрана ( л.13).

На 18.04.2022г. жалбоподателят П. подал до Началника на 09-РУ–СДВР заявление с вх.№ 426600-1225 ,за подновяване на срока на валидност издаденото му разрешително за носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие. В заявлението като мотиви за искането си посочил, че оръжието му е необходимо за „охрана и самоохрана на къща в [населено място] и работилница в [населено място], както и че е пенсионер от МВР с чин подполковник“, както и че обекта в [населено място] не е добре ограден.

С писмо рег. № 3384р-19605 от 17.05.2022г. на Началник 09-РУ– СДВР, получено от жалбоподателя на 30.05.2022г., последният бил уведомен, че заявлението му не се удовлетворява и спрямо него започва процедура за отказ за подновяване на разрешението на носене, съхранение и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие и боеприпаси на основание чл.58 ал.1 т.10 от ЗОБВВПИ. На Г. П. е указано, че в 7-дневен срок от получаването на писмото може да изложи писмено своите възражения. В посочения срок – на 03.06.2022г., жалбоподателят подал до началника на 09 –РУ-СДВР допълнителни мотиви в подкрепа на заявлението си, в които посочил, че през 24-годишната си служба в МВР не е имал случай на неправомерна употреба на огнестрелно оръжие, както и че за 32 години, след пенсионирането си е имал същото правомерно поведение.

Като основна причина посочил, че оръжието му е необходимо за самоохрана, тъй като допреди 5 години, в продължение на 15 години е имал магазин – заложна къща в [населено място], като преди около 10-11 години престъпници разбили металната врата на апартамента му в кв.Л. и взели около 20 00 лв. служебни пари и няколко зложени златни предмети, които не му останало време да сложи в трезор. Сочил, че напоследък виждал лица, „някои от престъпниците, които се въртяха около зложната къща, при блока в Л. където живея“. Поради това предполага, че го следят и могат да

го нападат. В допълнителните си мотиви жалбоподателят не посочва наличието на подадени жалби от него до 09 РУ-СДВР, респ. образувани преписки за посегателство срещу него или имуществото му.

След анализ на допълнителните мотиви, с писмо от 08.06.2022г. началника на 09 РУ-СДВР уведоми жалбоподателя П., е при проверка по заявлението му не са установени конкретни данни за съществуваща реална заплаха за живота, здравето и имуществото му, като сочените от него основания не оправдават нужда от носене, съхранение и употреба на късоцевна огнестрелно оръжие.

Последвало издаването на Заповед № 3384з-384/08.06.2022г. на началника на 09 РУ-СДВР, с която му е отказано продължаване на срока на валидност на издаденото разрешение за носене, съхранение и употреба на късоцебно огнестрелно оръжие, посочено в заповедта - късоцебно огнестрелно оръжие – пистолет марка „М.“, кал.9x18, с фабр. № BD 381710.

Заповедта е издадена на основание чл.83, ал.5, във връзка с чл.58, ал.1, т.10 от ЗОБВВПИ. В мотивите за отказа е посочено, че не е доказана основателна причина, обосноваваща по безспорен и убедителен начин необходимостта от притежаване и употреба на късоцебно огнестрелно оръжие, с цел самоотбрана.

Заповедта е връчена на жалбоподателя на 15.06.2022г.

Жалбата срещу отказа е подадена на 29.06.2022г., чрез административния орган.

В производството са приети като доказателства материалите от административната преписка, представени от ответника, допълнително представени доказателства за компетентност на органа, издал заповедта.

По искане на жалбоподателя, с акта за насрочване на делото съдът е допуснал до разпит един свидетел на жалбоподателя, при режим на довеждане, за установяване на необходимостта от самоохрана за защита на лична неприкосновеност и на имуществото на жалбоподателя. С писмено становище, постъпило по делото на 21.11.2022г. жалбоподателят е поискал заличаване на този свидетел, посочвайки, че не желае събирането на други доказателства.

Въз основа на така установената фактическа обстановка и след анализ на събраните в хода на производството доказателства, Административен съд – София-град намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, срещу годен за обжалване административен акт, от лице с правен интерес, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Подаденото заявление за подновяване на разрешението от оспорващия е отправено идо началника на 09 РУ-СДВР, в района на който е и постоянният адрес на оспорващия. Следователно оспореният отказ изхожда от компетентен по смисъла на чл. 87, ал.3, вр. с чл. 83, ал.5 от ЗОБВВПИ орган. Отказът е обективизиран в писмена форма и съдържа посочване, както на фактическите, така и на правните основания за издаването му, които кореспондират помежду си. Поради това съдът, намира че е актът е мотивиран в необходимата степен, позволяваща извършването на преценка относно съответствието му с материалния закон.

При извършената служебна проверка за законосъобразността на оспорената заповед, не се установява при издаването ѝ административният орган да е допуснал съществени нарушения на административно производствените правила, а и такива не се твърдят от жалбоподателя. Производството по подновяване срока на разрешението за носене, употреба и съхранение на огнестрелно оръжие и

боеприпаси към него е регламентирано в специалният закон – Закон за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия. В чл. 87 ал.1 от този закон е посочено, че в едномесечен срок преди изтичането на срока по чл. 84, ал. 2 лицето, получило разрешение за съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях или разрешение по чл. 81а, следва да подаде заявление по образец за подновяване на разрешението до директора на ГДНП на МВР или до съответния началник на РУ на МВР, придружено от документите посочени в т.1 и т.2 от същата норма, като съгласно ал.3 разрешението по ал. 1 се издава по реда на чл. 83. В разпоредбата на чл. 83 от ЗОБВВПИ е предвидено органът да проверява окомплектоваността на документите и служебно да проверява обстоятелствата по чл. 58, ал. 1, т. 3, 6 и 7, както и дали срещу лицето има образувано досъдебно производство за умишлено престъпление от общ характер. В случая, тези действия са извършени преди издаване на обжалваният административен акт. Указано е на жалбоподателя, че в заявлението му не е обоснована необходимостта за продължаване срока на разрешението му за носене, употреба и съхранение на огнестрелно оръжие и боеприпаси и определен срок, в който жалбоподателят може да представи възражения. Обжалваният отказ е издаден след представяне на допълнителни мотиви от страна на оспорващия, като видно от съдържанието му, същите са същите са взети предвид от органа при постановяване на акта му. Следователно, не е налице и допуснато от органа административно нарушение, по реда на чл. 35 от АПК.

По отношение на основния спорен по делото въпрос, а именно материалната законосъобразност на акта, съдът намира следното:

В случаите на издаване/подновяване на разрешение законът е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице необходимост от издаване на исканото разрешение. Процедурата и изискванията за първоначалното издаване на разрешения за дейностите, предвидени в закона, се прилагат за всяко следващо отправено искане, вкл. за подновяването по реда на чл. 87, ал. 1 ЗОБВВПИ. В чл. 58, ал. 1 ЗОБВВПИ законодателят е регламентирал предпоставките, при наличието на които органът по чл. 83, ал. 5 ЗОБВВПИ е длъжен да откаже издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие, респ. да откаже да поднови срока на разрешението. Изискванията са два вида - свързани с личността на заявителя (т. 1 - 9 на чл. 58, ал. 1) и свързани с целта, за която се иска разрешението (т. 10).

Между страните не е спорно, че хипотезите на чл. 58, ал.1, т.1-9 от ЗОБВВПИ не са налице по отношение на заявителя. Спорният въпрос е, налице ли е в случая по отношение на жалбоподателя целта, за която се иска подновяване на разрешението.

Установявайки, че в първоначалното заявление на Г. П. не са изложени конкретни доводи за съществуването на необходимост от притежаване на оръжие за целите, посочени в чл. 58, ал.1, т.10 от ЗОБВВПИ и не са приложени доказателства за съществуването на тази причина, административният орган правилно е указал на заявителя, че необходимостта му не е обоснована и му е дал срок за възражение. Жалбоподателят допълнително е мотивирал, че преди около 10-11 години престъпници разбили металната врата на апартамента му в кв.Л. и взели около 20 00 лв. служебни пари и няколко заложили златни предмети, които не му останало време

да сложи в трезор. Сочи, че напоследък виждал лица, „някои от престъпниците, които се въртяха около заложената къща, при блока в Л. където живее“. Поради това предполага, че го следят и могат да го нападнат. Други доказателства, обосноваващи необходимостта от подновяване срока на разрешителното му за носене, употреба и съхранение на късоцевно оръжие, не са ангажирани.

С нормата на чл. 83, ал.4 от ЗОБВВПИ, законодателя в специалният закон е разпределил доказателствената тежест между страните. По силата на същите разпоредби, административният орган има задължение служебно да събира доказателства само относно обстоятелствата по чл. 58, ал. 1, т. 3, 6 и 7 и дали срещу лицето има образувано досъдебно производство за умишлено престъпление от общ характер, но няма задължение да събира доказателства за обосноваване на причината за исканото разрешително, респ. подновяването му. Доказателствената тежест за установяване на наличието на изискуемите обстоятелствата по чл. 58, ал.1,т.10 от ЗОБВВПИ, т.е. наличие на някоя от посочените в тази норма цели - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране, пада изцяло върху заявителя. Както вече бе посочено, в случая на жалбоподателя е била дадена възможност да обоснове целите по посочената норма, за който му е необходимо придобиване на късоцевно оръжие. Същият се е възползвал от тази възможност, представяйки допълнителни мотиви, но със същите не е представил никакви доказателства. Изложените от него мотиви за посегателство срещу имуществото му са за събитие, случило се по негови данни „преди 10-11 години“, т.е. достатъчно отдалечено във времето, до степен, че не може да обоснове необходимост към настоящия момент от притежаването на огнестрелно оръжие с цел самоотбрана. Такава необходимост не се извежда и от посочения факт на наблюденията на жалбоподателя, че често вижда лица, определени от него като престъпници, пред блока в кв.Л., където живее – при липсата на конкретни данни и при непредставянето на доказателства, че тези лица имат поведение, водещо до обосноваване извод за реална възможност / и мотив/ да осъществят посегателство по отношение на имуществото или личността на жалбоподателя.

Придобиването на огнестрелно оръжие по реда на ЗОБВВПИ, макар и правнореглаентирана дейност, крие риск от висока обществена опасност. Ето защо същото следва да е мотивирано и да са доказани сериозни и уважителни причини и именно по тези съображения е поставено под разрешителен режим от страна на законодателя. Поради това последния е определил възможността за упражняването ѝ в зависимост от определени предпоставки, наличието на които следва да бъде установявано периодично - на пет години, съгласно чл. 84, ал. 2 ЗОБВВПИ. В закона не съществува законово задължение за органа, при веднъж издадено разрешение, задължително да продължава срока му на действие. Ето защо, при всяко искане за издаване/подновяване на разрешение, следва по несъмнен начин да бъде доказана нуждата от придобиването/носенето/употребата/ съхранението на оръжие. Жалбоподателят не е представил пред административният орган доказателства, които да обосноват необходимостта от носене, съхранение, употреба на огнестрелно оръжие респ. не е доказал наличието на обстоятелствата по чл. 58, ал.1,т.10 от ЗОБВВПИ.

Без правно значение за законосъобразността на оспорения акт е факта, че на жалбоподателя е било вече издавано разрешение за носене и съхраняване на огнестрелно оръжие, както и че отговаря на останалите изисквания на чл. 58, ал. 1 от ЗОБВВПИ. При всяко сезиране с искане за продължаване на срока на разрешителното, административният орган е длъжен да извърши проверка за липса на отрицателните и за наличие на положителните предпоставки, определени в закона. Притежаването и възможността за употреба на огнестрелно оръжие е дейност, която представлява източник на известна опасност за членовете на обществото и законодателят е поставил възможността за упражняването ѝ в зависимост от определени предпоставки, наличието на които следва да се установявано периодично - според чл. 84, ал. 2 от ЗОБВВПИ на пет години. Не съществува законово задължение за органа при веднъж издадено разрешение задължително да продължава срока му на действие. Предвид изложеното съдът намира, че от събраните по делото доказателства не се установява необходимост от подновяване на разрешителното за носене, употреба и съхранение на огнестрелно оръжие по реда на ЗОБВВПИ и не са налице материалноправните предпоставки за постановяване на благоприятен по заявлението на Г. И. П. административен акт, поради което законосъобразни се явяват изводите на Началника на 09-РУ-СДВР при постановяване на обжалваният отказ.

С оглед материалната законосъобразност на административният акт, същият се явява и съответен на целта на закона.

Предвид гореизложеното, съдът намира жалбата за неоснователна, а оспорената заповед за валиден административен акт, издаден при спазване на административно производствените правила и установената форма, при спазване на приложимия материален закон и в съответствие с целта на закона.

Искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като направено своевременно, следва да бъде уважено чрез присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК съдът

## **Р Е Ш И :**

**ОТХВЪРЛЯ** оспорването на Г. И. П. срещу Заповед № 3384з-384/08.06.2022г. на началника на 09 РУ-СДВР, с която му е отказано продължаване на срока на валидност на издаденото разрешение за носене, съхранение и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие,

посочено в заповедта - късоцевно огнестрелно оръжие – пистолет марка „М.“, кал.9х18, с фабр. № ВD 381710.

ОСЪЖДА Г. И. П., ЕГН [ЕГН] да заплати юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР в размер на 100 лв.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

**СЪДИЯ:**